

Undantag gällande tillämpning av avtalsvillkoret om Svenska kyrkans uppförandekod för leverantörer

Vid avrop från nationella ramavtal utgör Svenska kyrkans uppförandekod för leverantörer ett grundläggande krav som ställs på alla leverantörer oavsett sektor. Uppförandekoden infördes 2016 för nationella ramavtal och för den nationella nivåns egna leverantörer och grundar sig på internationella normer och ramverk och nuvarande. Kommande nationella och internationella lagstiftningar tar också spjörn mot dessa normativa ramverk, vilket gör att vår kod harmonierar väl med vedertaget sätt att formulera denna typ av krav på leverantörer. Det finns alltså goda skäl för en kyrka som värderar etiska och miljömässiga aspekter högt att också ställa tuffa krav på sina leverantörer, liksom det finns starka skäl att våra leverantörer har kännedom om och hantera allmänna hållbarhetskrav och kommande lagstiftningar.

Rekommendationen är således att uppförandekoden används för alla inköpsrelaterade avtal, oavsett om det handlar om varor eller tjänster.

Det finns emellertid några undantag där vår uppförandekod inte är tillämplig eller där leverantörens etiska/miljömässiga efterlevnad bör hanteras på annat sätt:

- I de fall där varor och tjänster handlas inomkyrkligt, dvs där leverantören är annan församling, stift, pastorat eller annan kyrklig samfällighet, är koden inte tillämplig
- Koden bör inte heller användas när leverantören är enskild näringsidkare eller uppdragstagare
- Statligt ägda bolag och kommuner/regioner som leverantörer, förutsätts uppfylla kraven genom sin ställning.
- För leverantörer som är banker, revisionsbyråer och försäkringsbolag räcker det med att efterfråga deras egna uppförandekoder. Detta då de av juridiska skäl ofta har svårt att signera andras uppförandekoder. Dessa koder matchar i de allra flesta fallen Svenska kyrkans uppförandekoder väl.

Är koden tillämplig för alla typer av inköpsavtal med leverantörer?

Rekommendationen är att i inköpsarbetet sätta en beloppsgräns för när uppförandekoden ska utgöra ett krav. För många mindre leverantörsavtal eller avtal med små företag kan uppförandekoden uppfattas onödig, irrelevant eller överdrivet komplicerad. Den nationella nivån arbetar med en förenkling av uppförandekoden, vilket inte påverkar de grundläggande kraven avseende de centrala hållbarhetsaspekterna, men som kan underlätta förståelsen och hanteringen av det som idag kan upplevas som onödigt.